

der ikke nu var nogen Grund til at have yderligere Kommissioner i denne Sag. Maa jeg ikke om dette Spørgsmaal, om Kommissioner, sige, at jeg synes, det er blevet en daarlig Mode stadig at tage Afstand fra dette hidtil hyppigt anvendte Middel til Undersøgelse og Forberedelse af en Sag. Den Omstændighed, at man til Tider har haft et stort Antal Kommissioner siddende, er i og for sig ikke i nogen Henseende at beklage; det er dog kun et Udtryk for, at man paa det Tidspunkt har haft en hel Række Spørgsmaal, som man ønskede at undersøge og tage Stilling til. Det er ganske givet, at Kommissionsbehandlingerne i overordentlig Grad bidrager til at skaffe Materiale til Veje og til at skaffe Materialet belyst til Lettelse baade for Regeringen og for Medlemmerne af Rigsdagen. Den Kommission, her er Tale om, er jo en parlamentarisk Kommission, og dens Opgave skulde ikke være den først og fremmest at virke som en sagkyndig Kommission, den skulde til Dels bestaa af sagkyndige, som skulde være i Stand til at lægge Materialet til Rette og belyse det for de øvrige Medlemmer af Kommissionen. Men det, jeg i høj Grad ønsker, at denne Kommission skulde have sin Opmærksomhed henvendt paa, er netop dette at vælge mellem Forslagene, at afveje de Interesser, som gør sig gældende til Fordel for det ene eller det andet af de Forslag, som er fremme, og selv om Kommissionens Opgave blev indskrænket til dette, at beskæftige sig med Spørgsmaalet om Anlæg af en Sluse eller en permanent Lukning, vilde det ogsaa være to Muligheder, som hver for sig indeholdt meget Stof, som det vilde være ønskeligt at faa belyst. Det forekommer derfor mig, at det i dette som i særdeles mange andre Spørgsmaal er yderst formaalstjenligt, at man benytter sig af en Kommissions Medvirkning til Sagens Belysning for at kunne tage Stilling til den.

Første Viceformand (Stavning): Der er under Debatten omtalt nogle Forhandlinger, som har fundet Sted paa et Møde i Ringkøbing. Jeg anmoder ærede Talere om ikke at opholde sig derved, da disse Forhandlinger lige saa lidt som Udvalgsforhandlinger lader sig kontrollere eller egner sig til at føres frem under en Sags Behandling her i Salen.

G. Fog-Petersen: Et af de kyndige Medlemmer i Vestkystspørgsmaalet (Sand-

bæk) gav for nylig i en kort Tale, han holdt, Vidnesbyrd om, at han trods den Sagkundskab, han sidder inde med i denne Sag, har været ude af Stand til at tage et endeligt Standpunkt i det foreliggende Spørgsmaal, og hans Tale peger derfor direkte mod Ministerens Forslag. Jeg tror, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at han i saa meget des højere Grad maa slutte sig dertil, naar jeg minder om, hvad han udtalte her i Tinget den 22. Maj for 2 Aar siden. Med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske oplæse, hvad det ærede Medlem udtalte. Det ærede Medlem sagde, at de Indbygninger, der var Tale om, skulde være absolut holdbare, og man skulde have Erklæring for, at de kunde modstaa de voldsomste Angreb, og i Forbindelse dermed udtalte det ærede Medlem: „Og een Ting til har jeg Lyst til at sige. Skulde det vise sig, at de to Indbygninger er ufyldestgørende, at de ikke kunne holde, at de ikke kunne afvande Ringkøbing Fjord, at der vilde blive Oversvømmelser, ja, saa vil jeg tage det bestemteste Forbehold mod at være med til at bygge flere Værker ved Hvide Sande. Det Materiale, Bygningen ved Hvide Sande bestaar af, er af en saa løs Beskaffenhed, det er saa fint Sand, at jeg har al Respekt for, at vi kommer til at bygge oftere der“. Saa siger det ærede Medlem videre: „Jeg har derfor slet ikke nogen Tro til, at Rigsdagen nogen Sinde vil befatte sig med at foretage flere Indbygninger ved Hvide Sande end netop de to, der er foreslaaede“. Saa stærkt udtalte det ærede Medlem sig med sin store Sagkundskab om Vestkystspørgsmaalet for 2 Aar siden. Naar man efter et saadant Standpunkt og en saadan Indsigt nu kan komme til en saadan Uklarhed, som det ærede Medlem viste, peger det i allerhøjeste Grad mod en nærmere Undersøgelse, mod Ministerens Forslag.

Moesgaard-Kjeldsen: Det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) maa vistnok have misforstaaet mig, idet han vilde hævde, at jeg formentede, at Udløbet ved Hvide Sande vilde tilsande. En saadan Formodning har jeg ikke udtalt. Jeg fremhævede tværtimod, at Oberstløjtnant P. Hansen formentede, at Tilsandingen vilde ikke være stærkere, end at man ved Hjælp af „Sandormen“ og en Excavator kunde holde Løbet aabent, medens det i Betænkningen er oplyst, at Vandbygningsdirektør Westergaard formodede, at det kunde